

BYLO NEBYLO

Číslo: šesté

Dnes je 1.8., svátek má: Oskar

Černokněžník přemožen!!!!

Naši stateční hrdinové z táborové základny včera ve večerních hodinách zachránili pohádkovou říši před strašným černokněžníkem. Ten se snažil v pohádkové říši o převrat a o pomalý zánik celého království. Souboj s ním byl náročný a trval mnoho dlouhých dní. V posledním souboji, se nám povedlo ukořistit duše pomotaných pohádek a tím je zachránit. Černokněžník byl oslaben a dělal mnoho chyb v plánu svého útěku. Nakonec se uchýlil do královského hradu s jezerem, kde chtěl oblnout královu mysl nadobro. Bohudík jsme jej vystopovali pomocí údržbáře Honzika a mohli na něj použít náš dětský křik. Černokněžníka oslabil natolik, že bylo možné jej zajmout jako mouchu chycenou v medu. Poté byl zajat a po pohádkovém právu souzen. Jeho konec byl neblahý a nezaslouží sebemenší lítosti. Po zbytek života musel třídit čochu a hrách z popela. MUHAHA (dábelský smích)!!!

Táborová seznamka:

Ahoj, i když jsem taková tichá myška, ráda bych se seznámila s urostlým mladým princem na bílém koni. Jmenuji se Týnka a mezi mé koníčky patří vyšívání, zpěv a poslech Mozarta. Můj princ by měl mít modré oči, pořádné svaly a stejné koníčky jako já.

Nazdar krasavice z pohádkové říše, jmenuju se Óňa a jsem statný mladík toužící po klidné milé dívce. Mé záliby jsou sbírání známek, stavění hraček z Kinder vajíčka a jízda v mém rudém kabrioletu po dvorku našeho statku.

Ahoj kluci. Ráda bych se seznámila s tichým mladým mužem, co má rád box, rychlá auta a rád kouká na horory. Jsem tichá voda s divokou duší. Jsem vysoká modrooká hnědovláška z oddílu č.1. Jmenuji se Terezka. Prosím pomoz mi probudit mou temnější stránku.

Je u nás na dovolené bůh lásky?

V minulém čísle jsme vám přinesli exkluzivní reportáž o lásce pana D.R a slečny N. Naši reportéři ovšem zjistili, že to není jediný pár v našem táboře. Dokonce se tu vyrojilo tolik párů, že se zdá, jakoby se u nás usídlil sám bůh lásky Amor. Milenecké dvojice vyhledávají tmavé kouty, zákoutí a na volné stany se píší pořadníky. Tato epidemie se projevuje nejen zvýšenou tepovou frekvencí, ale i nechutenstvím a neustálým přiblížením úsměvem.

Naše táborové zásoby červené barvy a srdíček se zužují. Budou svatby? A bude jich mnoho? Které dušičky plné lásky se rozhodnou oddat jako důkaz své lásky si vyměnit prstýnky? Pokud máte zájem o naši svatbu po kamenicku, napište své jméno a jméno vaší přítelkyně/přítele na zeď nářků.

Mega pohádková hádanka

- 1) Odvolávám, co sem odvolal a slibuji, co jsem slíbil...
- 2) Odpusťte mi paní má, myslel jsem, že jste ošklivá...
- 3) Chacha, cheche, chichi, chocho....
- 4) To je práce? Tak to nemůžu...
- 5) Flyboy Eda, prostý pobíječ much..

Své tipy směřujte na Majdu. Pokud zařadíte všechny ukázky do správné pohádky, **dostanete 5 chechtáků**.

Jazykový koutek Frau Lucie:

Das Papagai—taška

Muskatnuss—Muškátový oříšek

Herr — Pán

Poznejte svého vedoucího

V každém díle novin **Bylo Nebylo** budou vystaveny fotky vedoucích za mladých let. Pokud jako první poznáte, který vedoucí je na fotce, přijďte za Majdou, a pokud správně uhodnete, **dostanete 100 chechtáků**. Každý má na uhodnutí této Istivé hádanky **1 pokus**.

V minulém díle jste viděli fotku vedoucí **Lucky** za mladých let.

Rozhovor s šílencem

Po letech jsem se v Kamenici opět setkal s jedním bláznem. Jeho uměleckou dráhu, dá-li se to tak vůbec nazvat, sleduju už přes dvacet let a musím uznat, že jeho úlety jsou pro někoho nepochopitelné, ale také se z nich občas stane tradice. Mám tu například na mysli hraní u táboráku na elektrofonickou kytaru. A letos zase něco přidal a zvedl latku všem, kteří v něm vidí svůj vzor.

Ondro, co Tě inspirovalo k té improvizaci v reklamě na Žehlotronix?

No to bylo tak – já tam vůbec neměl hrát, ta reklama byla psaná pro Majdu, jenže ona měla nějaký problém se žádama, navíc by musela měnit role hlasatelky a figurantky a prostě momentální situace byla proti původnímu plánu. Za mnou přišli scénkaři do kuchyně, kde jsem zrovna brousil nože na porcování masa a díval se při tom na děti venku, a že prej jestli by mi nevadilo, kdybych si zahrál. Nemám sklony k přehnané sebe prezentaci, ale když se situace vyvine...znáš to. A tak jsem jim na to kejvnul. No ale pak jsem se nahoře, myslím, že od Omara, dozveděl, o co tam jde a co bych tam asi měl za text a nějak jsem měl pocit, že by to chtělo něčím trochu opepřit, takže jsem ztvárnil tu roli po svém.

A nebyla v tom nějaká Tvoje averze třeba k postavě Otesánka nebo k jeho představiteli Obivanovi?

Hele vůbec. Prostě to vyplynulo z kontextu děje. Je fakt, že se tím posunula i zápleтка, ale tak to i v reálném životě chodí. A nakonec, že mám problémy zhubnout, to asi nemá cenu vůbec vokecávat.

A co jsi vlastně zkoušel na zhubnutí? Nemyslím v roli, kterou jsi hrál, tam se to vyřešilo, ale v civilu.

Zkoušel jsem různé věci, ale ani ne tak chemii, spíš změny stravovacích návyků, jenže pak když jedeš z Moravy pozdě večer domů po dálnici, máš hlad a máš na výběr buď studenou bagetu na pumpě nebo mekáč, tak holt zajedeš do drajvu na tu jejich podrážku v housce.

A že jedním dablčízem hlad nezaženeš, to je jasný. Takže si vezmeš ještě druhou sendvič, k tomu třeba hermelíny, dvě omáčky, zaplatíš, vyjedeš ve Velkém Meziříčí zpátky na ten tankodrom a než dovalíš k exitu na Pejř, tak to všechno vyluxuješ. No a výsledkem je, že právě zboursal několik tejdů tvrdě budovanou cestu od vany k pekáčím buchet.

No a z jinýho soudku – co ta půda včera nahoře, to byla taky improvizace?

Nojo, šílený skladatel pohádkový hudby... To taky tak nějak vyplynulo, když jsme se bavili o noční hře při opravování prasklý vody v kůlně a tahle postava se tam dramaturgicky docela hodila. Co se týká improvizace, tak v případě hudby, co jsem tam hrál, to bylo jak co. Starším dětem jsem trochu přitěnil, aby se bály víc, no a ty funusy byly dost střílený od boku. Jinak ale mám v zásobě i pár vyloženě pohádkovejších melodií, dneska už klasickou studnou nápadů je hudba k večerníčkům od Jardy Celby a když jeho Kluka z plakátu zahraješ celý v moll, tak to zní fakt děsivě. To nakonec mohli slyšet diváci v muzikálu Ředidlo a benzín, kde jsem přesně tenhle remake použil.

Musím říct, že jsem to poslouchal z prvního patra a taky mi to naháňlo hrůzu. Ale nemyslíš, že to je tak trochu rouhání? Tebou zmiňovaný večerníček, kde všichni umřou, může bejt pro někoho už za hranou.

Ať je. Hrál jsem tam přece šílence. Teda ne že by mi zrovna něco takovýho dalo moc práce, ale prostě je to role a tam je rouhání někdy naopak žádoucí. Uznávám, že i v civilu jsem možná trochu excentrik, ale kdyby všichni jeli jak naprogramovaný, civilizace by se přece nikam neposunula. To jsou přírodní zákony, který tady fungují o hodně dýl, než my.

Šokující zpověď chuligána: Plejbój Majkl

Čtenáři našeho plátku nám poslali tisíce žádostí o rozhovor s Majklem. Naše redakce se Vám, naši milí čtenáři, rozhodla vyhovět. Věřte, že domluvit rozhovor takovou táborovou celebritou, jakou Majkl bezesporu je, nebylo vůbec nic lehkého. Nakonec si však na nás čas udělal a my Vám teď exkluzivně rozhovor přinášíme.

(R: redaktor, PM: Plejbój Majkl)

R: Majkle, děkujeme, že jste si nás udělal čas. Víme, že Váš program je plný a je nám proto ctí s Vámi hovořit.

PM: Nemáte vůbec zač. Musel jsem kvůli tomu odložit pár důležitých schůzek s děvčaty, ale když jsem si sečetl jedna plus jedna, zjistil jsem, že to jsou to dvě, a proto jsem se rozhodl na rozhovor kývnout. Prosím, neváhejte a ptejte se. Snesu i otázky přímo na tělo.

R: Pokud Vám to tedy nevadí, rád bych začal s otázkou přímo na tělo. Čím to je, že je tak svalnaté a pevné? Chodíte do posilovny nebo máte speciální jídelníček?

PM: No, tak to je otázka vskutku na tělo. Inu, tvar a pevnost mého těla jsou způsobeny dědičností. Můj otec byl známým vzpěračem a matka průkopnicí Pole dance v Čechách. I já se tak věnuji těmto sportovním disciplínám.

R: Cože, vy děláte Pole dance? Kde bychom Vás mohli vidět omotávat své hadí nohy okolo tyče?

PM: Dnes před diskotékou budu mít krátké vystoupení ve stanu Křemílek. Jedná se o soukromou akci, která je určena jen pro mé nejlepší kamarády Pavla Fausta, Tomáše Šulce a Dominika Majera. Pokud jste ovšem děvče, můžete se přijít taky podívat.

R: Děkuji za pozvánku. Změňme téma, jak to děláte, že po Vás tolik holky šílí?

PM: Nemohu říci, že bych si jistého zájmu děvčat o mou osobu nevšiml. To bych musel být snad slepý jako slepýš. Řekl bych, že hlavní zásluhu na mých úspěších má to, že jsem FRIKULÍN(free, cool a in) a mám svůj SWAG, který je nedostižný.

R: Ano, vidím, že jste skromnost sama. Necítíte z ostatních hochů v táboře tak trochu závist?

PM: Když o tom takhle mluvíme, řekl bych, že ve vzduchu občas cosi cítit je. Někdy to jsou čističky, někdy jsou to nemytá podpaží kolemjdoucích dětí, ale někdy je i ta závist.

R: No a jak se s ní vyrovnáváte?

PM: Víte, neřeším ji. Kdo závidí jiným, nezaslouží, abych ho řešil. Každý je svého štěstí strůjcem a já jsem tedy štěstí vojevůdcem.

R: Vidím, že co odpověď, to perla. Je i snad toto recept na úspěch?

PM: Recept na úspěch je prostý: pokora, čest a práce. Takže čest práci!

R: Počkejte moment, chcete říct, že už se s námi nechcete bavit?

PM: Můj čas je drahý, milý redaktore, očekávám důležitou návštěvu v Křemílkovi. Přeji Vám hezký cool den.

R: Na shledanou.

MEZI ČTYŘMA OČIMA A DVĚMA ČOČKAMI

Jak jste si jistě všimli, dělat rozhovor s největší táboremovou celebritou není vůbec snadné. Může se Vám stát, že se uprostřed rozhovoru rozhodne odejít a už se nevrátí. Jinak byl ale Plejbój Majkl velice milý a dokonce mi i zaplatil čočkovou polévku.

Poradna strýčka Fida

Ahoj strýčku Fido,
v poslední době mi mnoho lidí říká, že zapáchám. Já se však snažím se
mýt aspoň 1x za měsíc a čistit si zuby 1x za půl roku. Holky se se mnou
nebaví a kluci mi říkají smadňochu. Náš 4. oddíl se mnou na puťáku od-
mítal mít cokoli společného, jelikož jsem jim prý dělal ostudu. Dokon-
ce i holky z kravína mi říkají, že se to se mnou nedá vydržet.

Anonym

Drahý Anonyme,
možná by to chtělo začít trochu řešit osobní hygienu a nesundávat si boty jednou za měsíc. Mytí nohou a těla patří k základním lidským úkonům. Možná, když to s tou hygienou zkusíš, tak to bude lepší a na-
jdeš si pár přátel.

Ahoj Fidíčku,
předevčířem jsem byl na bojovce a hrozně moc moc moc jsem se bál.
Mrzí mě, že jsem stále tak bojácný a nedokáži svůj strach ovládnout.
Stále se mi třesou kolínka a nedokážu se zbavit toho pocitu strachu.

Daneček 4. Oddíl

*Milý Danečku,
jak všichni víme, jsi ještě malý kluk a není důvod si hrát na hrdinu. Od-
vaha přichází se zkušenostmi a těch prozatím moc nemáš. Jak půjde
život dál, strachu bude míň a míň.*

Vtip dne:

Prasátko Slezina stojí před zásuvkou a říká: „Tak vylez, ty srabe!“

HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA
HA HA HÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ